

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre	10.—	A Polgári Kör tagjai és tanítók részére:	
Fél évre	5.—	Egész évre	6.—
Negyed évre	2.50	Fél évre	3.—
Egyes szám ára 20 fill.		Negyedévre	1.50

Felelős szerkesztő:
Dr. CZIGLER JAKAB.

Minden a lap szellemi részét illető közleménynek valamint hirdetésnek és előfizetésnek a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségéhez, vagy a Boros nyomdába intézendők.

Kezdet.

Salgótarján képviselőtestülete folyó évi március 19-én rendkívüli közgyűlést tartott, a melynek tárgysorozata már is biztató előjele annak, hogy községünk előjárósága az eddigi szürkeségből és a tettek mezején óhajt eredményeket elérni.

A mostani tárgysorozat annyi üdvös és községünk fejlesztésére alkalmas pontot tartalmaz, a mennyit évek hosszú során talán együttvéve sem tárgyaltak; mert hogy csak a fontosabbakat említsük, ott van a 4-ik pont — tárgya a sertés vágóhid létesítése; a 6-ik pont a Pécskőpatak szabályozása, a 8-ik pont, a községi kórház és menház építése, 9-ik a vásárcsarnok létesítése; 12-ik, a fűtőcsatornázása; 13-ik, utcák és terek befasítása.

Mind olyan dolog a minék már régés régen meg kellett volna lennie és mind olyan, a mi községünk fejlesztésére és előhaladására szükséges.

Előjáróságunk, amit ebből is látjuk, tudatosan fog hozzá a munkához s ez csak dicséretére válik, hanem annál nagyobb panaszunk van, képviselőtestületünk azon tagjai ellen, a kik egyuttal a polgári kör tagjai is. Salgótarjánnak amint tudjuk, csak egy olyan helye van, a hol a községi ügyeket előzőleg alkalma van minden érdekeltnek megtárgyalni — és az a Polgári kör.

A Polgári kör pedig mindég alkalmat ad arra, hogy képviselőtestületi tagjai előzőleg is megfontolás és megbeszélés tárgyává ténessék a községi gyűlés tárgysorozatát annál is inkább, mert helyesnek és helyén valónak tartja, hogy a képviselőtestületi tagok előre is tiszta képet nyerjenek arról, amiről a község-házán tanácskoznok kell. Hogy az mennyire fontos, nagyon is kitűnt a 19-én tartott községi gyűlésen. Annyi hiábavaló beszédet, annyi tücsköti-bogarat ritkán hallottunk, mint akkor ott. Látszott, hogy tisztelt képviselőtestületünk tagjai nagyrészenek halvány fogalma sem volt a tárgysorozat tartalmáról.

Hát ennek jövőre előfordulni nem szabad, hacsak nem akarjuk községi tanácstermünket, komédiás bódévá alacsonyítani.

Helyénvalónak tartjuk tehát figyelemzetni a Polgári kör azon igen tisztelt tagjait, akik egyuttal községi képviselőtestületünk is tagjai, hogy jövőre — ha községünk érdekeit igazán szívőkön viselik — több érdeklődést tanusítsanak a a kör azon gyűlései iránt, a melyeket a kör azon célból tart, hogy a községi és közügyeket alaposan megtárgyalja és szakszerűen megvitassa. A „Polgári Körnek” legutóbbi — épen ezen célból összehítt választmányi gyűlését a nagyfoku részvételenség miatt megtartani sem lehetett, mert nem jöttünk össze határozatképes számban.

Ha mi közügyeink iránt így fogunk viselkedni, akkor Salgótarján nagyon szomorú jövő elé néz. Mert nem elég ám az, hogy nekünk most erős akaratú, érdekeinket szívén viselő községi biránk van, — ha nincs segítő társa, a ki inteniót nemcsak megérti, hanem azokat testtel, lélekkel pártolja is.

De akárhogyan is legyen, az olyan képviselőtestületi tag, a ki a tanácskozássra tűzött tárgysorozatot csak a gyűlés tartama alatt ösmergeti — meggondolva és szakszerűen hozzá nem szólhat, mert legyen az bármilyen egyszerű dolog is — bizonyos foku előtanulmányozást mégis igényel.

Vegyék tehát azt fontolóra, különösen polgári körünk képviselőtestületi tagjai és szíveik meg amit mondtunk, mert csak akkor és úgy lesznek képesek községünk érdekeit kellően megvédeni és előre vinni, ha saját meggyőződésük is sarkalja.

Beszélni — értelem nélkül — vagy szavazni csak azért, mert X. vagy Y. valamit jónak lát, helytelen, de nemcsak helytelen, hanem határozottan káros dolog. A sok magtalan beszéd káros, mert a drága időt hiába pocskolja — a meg-gondolás nélküli egyszerű szavazás pedig azért lehet sokszor káros, mert a legjobb akaratú ember is tévedhet és olyant ajánlhat, ami bár ha elméletben szépen festhet, a gyakorlatban be nem válik. Ezért kell tehát és szükséges, hogy lega-

TÁRCZA.

Március 15.

Felolvastattott a Polgári Körben
1909 március 14-én.

Folytatás.

Társadalmi, politikai életünk széthullott. — Mintha börtön lett volna az ország, oly csend, oly némaság, oly keserűség uralkodott mindenütt.

A hazában megszűnt a harc, de folytatták azt a külföldön a kibujdosottak, a menekültek.

Kossuth bejárta Angliát, Amerikát és ott védte nemzetünk igazát, és ügyünk igazsága, meg tudta győzni a világot.

Ez volt Kossuth működésének fénypontja, Kossuth ekkor volt legnagyobb.

A forradalom után az itthonmaradottaknak, hogy boldoguljanak, meg kellett tagadni hazájukat, szabadság érzetüket, nemzetiségüket.

Nagynevű férfiak a nyomor kenyerét ették, és nekik jutott a nehéz feladat, a nemzeti önérzetét, a szabadság vágyát a retentő időkben kialudni nem engedni.

És lassan lassan elvonultak a nehéz fel-
legek, megváltoztak a viszonyok, a nép nem

látta többé a rémuralom véres képeit, a kedélyek lecsendesedtek.

A königrázi nagy vereség után a Laj-
tán túl is észretértek a mámorból — a fe-
jedelem és a nép kibékültek — Deák Ferenc
a haza bölcsé kialakította mindazt, amit 67-es
alkotmányunk ismerünk.

Nem tagadhatjuk, hogy e kiegyezés alap-
jában, egy mély bölcseséggel és nagy haza-
fiassággal megalkotott mű volt.

Rajtunk mulott, miként tudjuk azt ha-
zánk javára felhasználni.

A régi vezérezsmék magukban nem vol-
tak elégségesek többé. — Nem elég érezni
és meghalni tudni a hazáért; most is élni
és dolgozni kell tudni.

Nem elég imádni a szabadságot, most
szabad embereket csinálni önmagunkból volt
a feladat.

És dolgoztunk, megindult a munka, fo-
kozott erővel minden téren, a közgazdaság,
ipar, kereskedelem, a tudományok, a törvény
hozás terén.

A haladás meglepő volt és bámulatos,
beléptünk a művelt nyugati népek sorába.

De nem folytatom, mert azon veszem
észre magamat, ha tovább megyek, messze
távolodom.

Allapodjunk meg az önelégültség és
szókratadnál — talán mégsem sűthetjük a
megelégedés bélyegét önmítás nélkül a mai

viszonyokra.

Súlyos és nehéz időköt élünk ma is. —
Dolgoztunk, de nem használtuk ki a kiegye-
zés adta előnyöket, sőt könnyelműen elmu-
lasztottuk, hogy önmagunkból szabad gon-
dolkodásu független polgárokat csináljunk.

A mai társadalmunk nem a saját lábán
halad többé.

A nemzet azon része, amely a nehéz
időkben a megpróbáltatás napjaiban a nem-
zet erkölcsé támasza volt, a felzabadiított
alkotmányos időkben sem bizonyult oly erő-
nek és legnagyobb részt könnyelműen gan-
dálkodván, elveszté vagyonát, ma a megél-
hetés gondoljaival küzködik. — A vármegye
sem az alkotmányos és független szellem
védőbástyája többé. —

A nagyon gazdát cserélt.

A közgazdasági öntudat még ma is ke-
retleges s az Ausztriától való hosszú függés
elszoktatta a nemzetet amaz energiától és
önbizalomtól, a mely nemcsak a politikai, de
a gazdasági sikernek első feltétele.

Innen van az a bizalmatlanság, melyel
saját nemzeti munkánk termékei iránt ta-
sultunk. — Itt van a gyászos talpán.

Az ipar, a kereskedelem nem fejlődik.
A fatalitást nem az ambíció, hanem a meg-
élhetés gondolja vezetik. — A jó munkások
külföldre mennek. — A kivándorlás sokkal
nagyobb mérveket ölt, mintsem azt a nem-
-

lább a „Polgári kör“ községi képviselő-testületi tagjai lehetőleg tájékozva legyenek a képviselőtestületi gyűlések tárgyszorozatáról.

A „Polgári kör“ intézősége, valamint a multban, ugy a jelenben is mindég idejekorán ad módot arra, hogy tagjai kellő készséggel mehessenek a községi gyűlésekre, így tehát okul nem veheti hogy nem volt alkalma a dolgot alaposan meggondolni. No és elvégre mi is — polgárok — megkövetelhetjük, szabad akarattal megválasztott képviselőtestületi tagjainktól — ha tisztségüket elfogadták — hogy valamivel több érdeklődést tanúsítsanak községünk és polgárainak érdekei iránt.

Ugy legyen!

A Kossuth szobor.

A március idusát követő hazafias hangulat talán eredményessé teszi a salgótarjáni Kossuth szoborral való foglalkozást. Nagyon sokat vitatott téma már ez, nagyon cikkeztek már ez ügyben, de Kossuth szobor még most sincs. Ez talán kiment, ha elcsépelet érvekké jövök elő.

A nagy nemzeti felbuzdulás idején, 1902-ben alakult meg nálunk a Kossuth szobor bizottság, rendeztek akkor egy nagyszabású, de annál kevesebb jövedelmű néppünneplést lepény evéssel, zsákba futással és egyéb ilyesmivel. Hét esztendeje lesz ennek nem sokára, de Kossuth szoborunk még most sincs. Talán hazafiságból, vagy bölcsességből hallgat a közönség és a bizottság, vagy talán nem divat mostanában már a Kossuth szobor?

Akaratlanul is nagyon lealázó szegénységi bizonyítványt állított ki hazafiságáról a tarjáni közönség ezzel a félbemaradt szoborral. Csak két ezer és egy néhány koronáig terjed a mi hazafias áldozatkészségünk? Csak szavalni és szónokolni tudunk mi a multak emlékére, de ha áldozatra van szükség, akkor nincs hazafiság, akkor nincs pénz? Hát szabad nekünk még csak a szánkra venni is a nagyok nevét, nekünk, akik egy Kossuth szobrot 7 év alatt nem tudunk összehordani, de a hazafiság cégére alatt mulatságokat tudunk rendezni?

Nagyon kellemetlen kérdések ezek!

Én csupa hazafiságból nem állítanék Kossuth szobrot itt Salgótarjában, mert az

lis viszonyok megengednék — közgazdaságunk terén nincs irány, nincs terv, nincs fértő, gróf Szécsényi István óta.

Vannak politikusaink, szónokaink, de nincs erő, nincs határozottság, nincs vezér, aki elterpedt társadalmunkat felrázná.

A mai ambíció emberei a hivatalok falai közt sorvasztják apáikról reájuk maradt családi tradíciókat.

Nincs szabad felfogás, a társadalom békába van verve. — Alkotmányos jogaink gyakorlásánál mindenféle kényszernek engedve szavazunk.

Az önrészes ember megelégedve e csafjátékok sokszor félrevoval.

Hova leszünk — kitudná megmondani? Annyi azonban bizonyos, hogy jönni fog, mert jönni kell, egy jobb kornak, a mely e nemét az abszolutizmusnak, e sok hazugságot megtörölje, a polgárok kebleiben alvó igazságot és a jogot felebreszti.

Jönni fognak oly erkölcsök és a komoly munka emberei, akik félretolják a hamis liberalizmust a népmitók elősdi hadát és felkapják újból az eljett zászlot, a melyre felvagyon írva:

Éljen a szabadság, egyenlőség és testvériség.

ő nemek alakja nem való, ilyen ronda környezetbe. Én kegyeletértének tartanám, ha ilyen sáros, piszkos városban az ő fenkolt alakját megörökítjük. De ha már hozzá fogtam volna a dologhoz, olyan szennyfoltot nem tűnék hazafiságomon, hogy 7 év alatt nem tudunk egy Kossuth szobrot felállítani. A mi hazafiságunkra akkor igazán jellemző a felbe maradt szobor és a március 15-iki nemzeti ünnepélyek.

Vagy talán a szoborbizottság megmondta a dolgot, talán félt a szobrot, hogy olya sorsra jut, mint az Erzsébet liget. Azt ellopták, ezt ha nem is lopnák el, de okvetlen akadna hazafi, aki a Kossuth díszmagyarjának belésére volna kíváncsi. Talán ők is belátták, hogy ide nem való Kossuth szobor, mert piaci legyeink menekülnének árnyékába a forró nap elől.

De ha megáll ez a feltevés, ha tényleg elfogadta volna a szobor bizottság ezt az álláspontot, akkor sem szabadna hallgatásával gyanút kelteni működés iránt. Tény, hogy meg van az a pénz, de 7 esztendeig hallgatni az elszámolás helyett már az gyanus körülmény! Különbösen is, ha végképpen nem akarnak szobrot, azt a két ezer koronát másképp is lehet Kossuth emlékének szentelni mint hogy az ő részére felállítandó szobor alapja javára szedjük a rongyos 5% kamatokat, míg a summa megquadruplázódik.

Ismétlem, én nem akarok senkit gyanúsítani, nem akarok senkit hazafiságra oktatni, de felhívom a szoborbizottság figyelmét erre a körülményre és szeretném, ha tettel cáfolnánk meg azt a véleményt, amit hallottam a tarjániak hazafiságáról:

„A ti hazafiságtok olyan, hogy míg 20 fillért adtok hazafi lelkesedésből a Kossuth szoborra, addig ugyanolyan címen 5 koronát isztok meg.

Myop.

V. Levél.

— Modern asszony. —

„Az asszonyok kezébe van letéve, az ország jövője boldogsága.“ Sokan a feministák közül úgy értelmezik ezt a mondást, hogy az asszonyoknak kell tehát a parlamentben tanácskozni, avagy háboru esetén karlot fogni!

Nem tudom, ha cselekvésre kerülne a sor — hányan maradnának a küzdőtéren a szájhósbokból? Szegény ország! Hová jutnál ha a mai asszonyok is beleszólnának a politikába. Azok az asszonyok akik jogokért áhítoznak és kötelességeiről elfeledkeznek!

Igen az asszonyoknak is kijut a küzdelemből, sőt a diesőségéből is, de legtöbbször közvetve, gyermekei révén.

Nem vész kárba okossága, mert azt öröklik gyermekei, sem tudása, mert azt gyermekeinek nevelésekor felhasználhatja.

De az úri asszonyok, mondjunk keveset 50%-a nem akar gyermekeveléssel küzdeni. Elfajulása ez a kornak, amit szívesen neveznek modernségnek. Mi lenne az országokból, ha a nők mind kenyérkereset, művészet, vagy tudomány után látva, elhanyagolnák, vagy betölteni nem akarják, legszentebb hivatásukat, az anyai méltóságot.

Eltéveszté eljárt, aki lelki tehetőségeinek tökéletesítését, az örökös tanulásban véli feltalálni. Bizonyos fokot fog elérni, azután beáll a visszaesés a legtöbb esetben. Éppúgy a testi erő, szépség a korrallal veszíteni kezd értékét. Amde akinek gyermekei vannak azok-

ban látja testi lelki tulajdonságait továbbfejlődni, tökéletesedni.

Nem hiszem, hogy volna jobb alkalma az asszonynak, nagyobb dicsőbb, maradandóbb művet alkotni; mint ha vallason, becsületen, józan gyermekeket nevel.

Nagyon nagy azon asszonyok száma akik a háztartáson kívül is dolgoznak, hogy munkájuk díjával megélhetésüket jobban biztosítsák. És találhatunk ezek között igen sokat, akik a kettős, avagy hármas feladatnak, remekül megfelelnek. Okos, szorgalmas, asszonyok ezek, akik tudják idejüket beosztani. A nő aki egész ifjúságát munkával töltötte el, irtózik a téletlenségtől. — De mennyi baj kellenetlenség szerencsétlenség származott már oly esetekben, ahol az asszony, nem ismerve képességeit, elvállalta a kettős kötelességet és vagy csak egyiknek tudott megfelelni, vagy mind kettőt elhanyagolta. Lehet látni hivatalnoknőknél számtalanszor piszkos egészségtelen lakást, rakoncátlan neveletlen gyermekeket. Hát akkor minek dolgozik, minek iparkodik valaki, ha legdrágább kincsének gyermekének testi, lelki egészsége örökös veszélynek van kitéve? Inkább ne legyen az asztalon csak egy tál étel, ne legyen sok ruha, drága butor; csak egészséges lakás és táplálék, bőséges levegő és hogy a gyermek felügyelet alatt legyen. Többet ér a jó nevelés, minden vagyonnál.

Aki leánykorában megtanult mindent, aminek később mint asszony hasznát veheti annak sokkal könnyebb lesz munkája, mint aki hiú piperészkedéssel töltötte el leányéveit s mint asszony, azt sem tudja mihoz fogjon. Ez utóbbiak szertelenségükkel pazarlásukkal könnyen tönkrejuttathatják családjukat; míg amazok józan gondolkodásukkal, munkájukkal, takarékoskodásukkal, egyre gyarapodnak.

A takarékosossággal az ország jólétét is előmozdíthatja az asszony. Sok kicsi sokra megy! Míg ellenben a pazarlász volt legfőbb oka egyes virágzó országok elpusztulásának.

Rettenetes a statisztika kimutatása a tönkrejuttott birtokosokról. Sőt emeli arányban terjed a fényűzés, úgy nagyobbodnak a számok. Szerény jövedelmű családok hagyják meg az aranyat, selymet, azoknak, akiknek jövedelmük is van hozzá. Keressenek szórakozást, yönyörűséget: munkában, gyermeknevelésben. Nincs annál ragyogóbb gyémántja az asszonynak, mintha háza csillog a tisztaságtól, gyermekei egészségesek és jól neveltek s nincsen adósságuk. Azt kérdehné valaki: „A szegény asszonynak nincs joga szépen öltözködni, báiban, színházban megjelennie?“ Delogy nincs, sőt kell is az asszonynak szépen öltözködni, lehetnek ékszerai is, ha az neki örömet szerez, részt vehet mulatságban közügyekben, különösen jótékonyág gyakorlásában, de csak úgy, ha az nem családjának vagy gyermekeinek rovására történik. Vagy talán érdemes családnak jólétét, azért a látszatért feláldozni, hogy egészen idegenek gazdagnak, előkelőknek gondolják? Hisz akik ismerik tudják mennyi a jövedelmük a könnyen kiszámítják: telik-e?

Legszébb erénye az anyának a lemondás. Családjáért az asszony tudjon minderről lemondani. — Mennyire nem máltó az özvegy anya az ember elnevezésre, ha a politikán saját husával, vérével képes fiait táplálni!

Akinek módja és ideje van hozzá, az vegyen részt a négyesülletek munkájában amennyire tőle telik. Használja fel eszméit tudását a nép jólétének, közérkölcseinek és a tanügynek előmozdítására.

Támogassa a hazai ipart! Ha az a lel-

kesedés, mely még tegnap ott lüdült a szép szemekben? Vagy csak olyan divat volt a „Tulipán Szövetség” mint a kis. és nagy kalap? Hát ily hamar feledie a magyar asszony a haza iránt való kötelességét? Ne csak szép és művelt akarjon lenni az asszony de főleg honleány, hogy ne csak hódolatot de becsülést is érdemeljen.

Kisérje figyelemmel a művészetek fejlődését. Olvasson, tanuljon, képezze tovább lelki tehetségeit! A lélek szépségét nem viseli még az idő!

Legyen szerény gondolkozásában, tetteiben, vágyaiban, akkor nagy családás nem fogja érni s boldog lesz.

Sok ilyen modern asszonyt a hazának, akkor a jövő képe derűsebb lesz a mostaninál
Atóm.

A Vörös Kereszt Egylet alakuló közgyűlése.

Háborus idöket élünk, viszik gyermekeinket, rokonainkat, ismerőseinket, hogy a netán kitörendő háboruban, a haza védelmében küzdenek. A haboru borzalmainak enyhítését tűzte ki céljául az 1863-ban Genfben megtartott nemzetközi gyűlés, midőn megalakította világszerte a „Vörös Kereszt” egyletet. Nálunk Salgótarjában már a 80-as években volt ezen nemes emberbaráti egyletnek főlkja, mely kezdetben szépen fejlődött és 4000 koronánál több tőkét gyűjtött. De később részvétlenség miatt az egylet feloszlott és tőkéje a központban most is külön kezeltek. Öt-hat évvel ezelőt dr. Lóvinger Rezsőné fáradozása folytán, ki egymaga 135 tagot gyűjtött, ismét életre kezdett ébredni, de közbejött annyi sok más jótékonyági egylet, hogy ismét elaludt. A tagok azonban tagsági díjukat tovább is fizették.

A mostani válságos idök arra indították a központot, hogy a nemes cél érdekében országos mozgalmat indított.

E célból hívta össze f. hó 21-én vasárnap délután 3 óraker Szecsey Ernő t. b. főszolgabíránk az egylet tagjait.

A gyűlést, melyen csak kevesen vettek részt, a közögháza nagytermében Szecsey Ernő nyitotta meg, vázolv az egylet fentjelzett nemes célját és a megjelentelek alakulására hívta fel. A gyűlés a megalakulást kimondva, megválasztotta 25 tagból álló választmányát, mely aztán saját kebeléből a tisztikart fogja megválasztani.

A választmány tagjai: Böhm Béláné, Gerő Nándorné, Herczeg Gyuláné, Holcsák Gézáné, dr. Kovács Józsefné, Pap Jánosné, Szecsey Ernőné és Wabrosch Béláné. Gerő Nándor, Glejdira Géza, Jónásch Antal, dr. Kovács József, Koháry János, dr. Lóvinger Rezső, Pap János, Porácz György, Szilárdy Ödön Seftsik Oszkár, Stareczk István, Szakal Ferenc és Tóth Gyula.

Elnök indítványára elhatározza a gyűlés: I. Megalakul a salgótarjáni főlkgegyület. II. Megválasztja 25 tagu választmányát. III. Háboru esetén a harcstérről visszatérő sebesülteket öle tehetőleg anyagilag támogatja és segélyezi. Elnök úgy a központ mint a maga nevében legmélyebb köszönetét fejezi ki dr. Lóvinger Rezsőné úrnöknek, ki úgy a tagok gyűjtésében mint az egylet megalakulásában fáradságot nem ismerve, oly tevékenyen és önzetlenül működött.

Más indítvány nem lévén elnök a gyűlést bezárta.

Ugyancsak ez alkalommal egy más jó

tékony egyesületre hívta fel a jelenlévök figyelmét Szecsey Ernő t. b. főszolgabíránk.

A Gyermekvédő Liga egyesületére.

Négy év előtt keletkezett ezen emberbaráti egylet, melynek célja a szegény elhagyott gyermekek nevelése, szegény családok segélyezése. Az egylet évenként ugynevezett Gyermeknapot rendez, rendszeresen április 1-én és 2-án. Mennyire fejlődött ezen egylet s mily nagy pártó ásuk örvend mutatják alábbi számok: 1906-ik évben 38000 kor., 1907-ben 103000 kor. és 1908-ban 230000 korona gyűlt össze ezen gyermeknapokon. Tavaly sajnos nemesak Salgótarján, de egész Nógrádmegye kimaradt ezen akcióból. Pedig ha van jótékony cél, melyet minden erőnkkel támogatni kötelesség, úgy bizony a Gyermekvédő Liga az. Az egylet eddig is 8 intézetet tart fen országgszerte, hol a szegény elhagyott gyermekekről atyailag gondoskodva van, kik e nélkül elpusztultak, elzülöttek volna, míg így a társadalom a haza hasznos tagjaivá válnak. Ezen intézeteken kívül számos szegény családot támogat gyermekei nevelésében, nálunk is 5 szegény család részesül a Liga jótéteményében.

E jótékony cél érdekében nálunk is t. b. főszolgabíránk kezdeményezésére nagyobb akció indul meg. E célból gyűlés lesz majd összehívva a helybeli társulatok képviselői, lelkeszei és tanítóból, mely gyűlés a módokat gondoskodni fog. Igen helyes eszmét vetett fel elnök főszolgabíró, midőn ezen megtartandó gyermeknapot nem április 1. és 2-ára, hanem meghatározandó későbbi időre halasztotta, midőn majd ezen napot a Madarak és Fák napjával össze lehet kötni.

Reméljük, hogy Salgótarján ez évben nemcsak nem marad el, de ki is tesz magáért.

Hirek.

A József asztaltársaság gyűlése. A szegény iskolás gyermekeket felruházó József Asztaltársaság f. hó 20-án szombaton este tartotta rendes évi közgyűlését Rákos Gyula elnöklete alatt a Vadász szálloda nagytermében. Főlölsleges ezt már nálunk hoztatenni „a tagok nagy részvétlensége mellett,” ez nálunk még a legnemesebb célnál már így szokás. Pedig a jótékonyágot gyakorló egyletek közt a József Asztaltársaság nagy és nemes célt szolgál. Lehetővé tette ez idén is 56 szegény gyermeknek azt, hogy az iskolát látogathatta. De hiába fásultak vagyunk nem érdekel semmi. Hogy e nemes célt szolgáló társaság még fenáll, működik az első sorban nemesszivű elnökének Rákos Gyulának köszönhető, ki fáradságot nem ismerve azon van, hogy ezen egylet dacára a közömböségnek évről-évre fokozottabb mértékben gyakorolhassa kitűzött célját, támogatja őt e cél elérésében derék tisztikara. A gyűlés tudomásul vette az évi jelentést és úgy az elnöknek mint a tisztikarnak jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki. A választásnál egyhanglag és lelkesedéssel elnöknek ismét Rákos Gyulát választotta. Kívánatos volna, hogy e nemes egylet iránt sokkal nagyobb érdeklődés volna, hogy minél fokozottabb mértékben teljesíthesse nemes feladatát.

Leányegylet. F. hó 21-én délután alakult meg nagy érdeklődés mellett a „Salgótarjáni Leányegylet”. Az alakulás főmozgatója a tisztviselő választás volt, melynek eredményét az alábbiakban közöljük. Elnök: Gergely Stella urhölgy, polg. isk. tanárnő. Alelnök: Rogaly Margit és Sziklai Margit.

Pénztáros: Bauer Blanka. **Ellenőr:** Hricovszky Margit. **Jegyző:** Schneller Olga. **Titkár:** Fodor Aladár. **Választmány:** Messinger Bernika, Eckstein Rózsika, Friedmann Ilka, Takács Anna, Keiner Irén, Koháry Irma, Kohn Ilonka Stern Sári, Weisz Ilka, Pacher Elza, Javorek Irma, Schimek Augustza, Lówy Gizella, Szegedy Janka és Winter Lili. Mint e névsor is mutatja, a leányegylet magában foglalja a salgótarjáni leányokat vallási és társadalmi különbség nélkül és így joggal remélhetjük, hogy a maguk elé kitűzött szép célt el fogják érni.

Közgyűlés. A József főherceg szanatórium salgótarjáni főlkja évi rendes közgyűlésének idejét f. hó 28-ára halasztotta, melyre az érdekeltek ez uton is meghivatnak.

Munkássors. Molnár Ferenc bányatársulati ácsmester folyó hó 17-én a Károlyaknán egy felvonó gép megvizsgálásával volt megbizva. Amint ott a mélyben a felvonógépet javígtatta, egy felülről jövő felvonó kosár maga alá temette. Súlyos sérüléseivel a bányatársulati kórházba vitték.

Öngyilkosság. Nehéz idöket élünk, viszik a legények legjavát katonának. Búsulnak is sokan, kiknek szeretője, babája berukolt. Ki tudja nem-e ezen bánat kergette a kútba a szegény Könyg Róza 23 éves köröbzi illetőségű cselédeányt. A régi Vigadó melletti kútból húzták ki folyó hó 17-én reggel boltan. Öngyilkosságának okát nem tudni tán — a szerelem tevő.

Árverés. A Polgári Kör választmánya közhírré teszi, hogy a kör lapjait, úgy napi mint heti lapokat március hó 1-én kedden este a kör helyiségében nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérnök eladja. A napilapok megjelenésük utáni napon, a hetilapok megjelenésük utáni héten vihetők el. Árverés alá kerülnek: Pesti Napló, Budapesti Hirlap, Az Újság napilapok, Magyar Figaró, Borzsem Jankó, Uj Idök, Nógrádi és Honti Híradó, Pásztói Hirlap, Szécsényi Hirlap, Hatvan és Vidéke és Losoncai Újság hetilapok.

Baleset. Szegény kicsi 1½ éves Kasztanek Erzsébet. Folyó hó 16-án édesanyja Kasztanek Józsefné pálfalvai lakos elment hazulról, hogy szemet hozzon. A kis Erzséke egyedül otthon maradt. Mi módon került a tüzhöz nincs kiderítve, ruhácskája kigyuladt s mikorra édes anyja hazajött a kicsike olyan nehéz égési sebeket szenvedett, hogy még az nap meghalt.

Sorozás. Az 1909. évi fősorozások határnapjai: 1909. évi április hó 16-án Fülel nagyközség, a fülelkelecsényi, fülelkecsényi, ragyolci, lapujtói, somoskőnjalfai és kistarenyei körjegyzőségek községeiben illetőséggel bíró s az ott tartózkodó idegen illetőséggű állításkötelesek. 1909. évi április hó 16-án Mátraszöllös nagyközség, a cseredi, szagvarónai, homokterenyei, kazári és mátraverebélyi körjegyzőségekben illetőséggel bíró hadkötelesek. 1909. évi április hó 17-án Salgótarján nagyközség és a pálfalvai körjegyzőség községeiben illetőséggel bíró s az ott tartózkodó állításkötelesek.

Hirdetések

felvételnek,

LIGETI FERENC

Salgótarján.

Férfi szabóság és egyenruházati műterem.

Női- és férfi confection.

Hazai gyártmányú cipőraktár.

Hirdetések felvételnek

a kiadóhivatalban.

ÚJ! amerikai rendszerű

ÚJ!

Uri szabóság mérték és próba szerint,
valódi angol és belföldi szövetekből,

csak két ár
21 és 23 forint

bármely szövetből választható készpénz-
fizetés mellett. Ezen kedvezményt csak
azérl nyújthatom a t. vevőközönségnek,
mivel a szöveteket készpénzért vásárolom,
a munkaerőhöz pedig tetemes megrende-
lések folytán olcsóbban jutok, úgy hogy
az eddig **30 forintért** készi-
tett öltönyöket **21 forintért**
és az eddig **35 forintért**
készülteket pedig **23 forintért**
szállíthatom. Egyszersmind ajánlom dusan
felszerelt raktáramat, ari- és női divatru-
cikkekben. Becses pártfogását kérve,
maradok
tisztelettel **Ligeti Ferenc.**

KÖNYVKÖTÉSZETI

munkák
elegáns
kivitelben
készülnek

A BOROS NYOMDA
könyvkötészetében.

A filléres
könyvtár
összes
példányai
kaphatók
a BOROS
nyomdában.

ANGOL
URI
SZABÓ.

Szép és divatos kifogás-
talan minőségű szövetek-
ből kiváncsra többszöri
próbával készít öltönyöket
és téli kabátot, szakett
és felöltőt, különlegessé-
geket priosen és lovagló
nadrágot, valamint papi
referendát.

LŐRINCZE ISTVÁN
SALGÓTARJÁN,
A VÁROSHÁZAL SZEMBEN.

ANGOL
URI
SZABÓ.